

вземете всички зависящи отъ васъ мѣрки, щото сугрѣ
стигнатъ въ Иметли макъръ дѣлъ ордия отъ 4-та батарея
били тѣ и безъ пристапи ковчези, нѣ при това да се вза-
мѣтъ нѣколко гранати изъ ковчезитѣ на рѣцѣ. Подписалъ
Старшия адютантъ на Иметлийския отрядъ, поручикъ Б....

Шрѣхора му азъ и неможихъ да разчетѣ; записката
непратена въ 8 часа вечеръта. Пратихъ адютантина да узнае,
до кѫдѣ сѫ докарале ордията; оказа се, чѣ, макъръ хора-
та и да сѫ употребиле всичките си сили, и при това кол-
кото добрѣ и да е нагледвалъ за работата капитанъ Турча-
ниновъ, нѣ ордията се намиратъ още при полите на бѣр-
дото задъ Караджа. Какво да се прави?!. . . . Заповѣдахъ
да пратихъ на помощъ още една рота, за да могатъ хора-
та по-често да се мѣняватъ, нѣ и това едва ли ще помог-
не. Цѣла нощъ вали снѣгъ и вѣтъра отъ часъ на часъ се
усилва; сѣдамъ прѣдъ огъня и задрѣмвамъ; по едно време,
като че въ съня си слушамъ долу на пѣтя кавалерийска
команда. На разсѫмване страшна виелица.

28-ИЙ ДЕКЕМВРИЙ.

По поканата на команда на 2-та дружина, подпол-
ковника Куртянова, преселихъ се въ неговия шатъръ;
поистоплихъ се малко и отидохъ при ордията; довеле-
ги само до урвината и се спрѣде да си отпочивавъ; азъ
смѣнихъ ротата отъ 2-та дружина съ една рота отъ 10-та
и за надзирателъ на опълченецитѣ оставихъ щабъ капитана
Любимски. Прѣзъ нощта единъ отъ уланските полкове зами-
налъ по пѣтя прѣдъ ордията, които се дигаха прѣзъ
дена съ толкозъ мяка и съ това много побѣркалъ за успѣ-
ха на работата. Азъ прѣложихъ на Турчанинова *) да бѣр-
за и да се възползува отъ лошото време, за да мине опасни-
те мѣста, по които неприятеля може да гърми; пѣкъ и твър-

*) Капитанъ Турчаниновъ напрасно рассказвалъ на офицеретъ отъ Уланския полкъ, че топоветъ се возижъ по искането на ген. Скобелевъ и че тѣ сѫ по важни, отъ колкото кавалерията, нѣ нищо непомогнало. Азъ съ сърдихъ, че не ме известиха за това нѣщо, тѣл като отъ името на Скобелевъ можехъ да сири, даже полка.